

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów, które przewidują w dziedzinie podatków od spadków i darowizn w odniesieniu do nieruchomości położonej w Niemczech przyznanie tylko ograniczonej kwoty wolnej od podatku, gdy spadkodawca w chwili śmierci lub darczyńca w chwili wykonania darowizny oraz nabywca, w dacie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego, zamieszkiwali w innym państwie członkowskim, podczas gdy znacznie wyższa kwota wolna od podatku jest przyznawana, gdy co najmniej jedna z dwóch stron zamieszkiwała w Niemczech we wskazanych datach, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 63 TFUE.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 września 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Provincie Antwerpen przeciwko Belgacom NV van publiek recht (C-256/13), Mobistar NV (C-264/13)

(Sprawy połączone C-256/13 i C-264/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/20/WE — Artykuł 6 — Wymogi związane z ogólnym zezwoleniem i prawami użytkownika radiowych częstotliwości i numerów oraz szczegółowe obowiązki — Artykuł 13 — Opłaty za prawa użytkowania i prawa instalowania urządzeń — Przepisy lokalne zobowiązujące przedsiębiorstwa do zapłaty podatku od gruntów przeznaczonych pod działalność gospodarczą)

(2014/C 395/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Provincie Antwerpen

Strony pozwane: Belgacom NV van publiek recht (C-256/13), Mobistar NV (C-264/13)

Sentencja

Artykuły 6 i 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby operatorzy udostępniający sieci lub świadczący usługi w zakresie łączności elektronicznej byli opodatkowani, ze względu na istnienie na nieruchomości publicznej lub prywatnej masztów, słupów lub anten radiotelefonii komórkowej koniecznych do ich działalności, ogólnym podatkiem od gruntów przeznaczonych pod działalność gospodarczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.